

6: *χρησθ' καὶ ἐμίττω*)¹. σελ. 527, 22 «*ἔρημ' ῥλέγματ'α πράσινα*» (σελ. 528, 4: *ἐμίττω ῥλέγματ'α πρασίζοντα*). σελ. 528, 12 «*εἰς τὸ ἐρημίαι* (Γρ. *ἔρημοι*) *ῥλέγματ' ἢ χολήν*» (σελ. 528 29: *περὶ τοῦ ἐμίττω*² *σόντων ῥλέγματ' ἢ χολήν*). σελ. 530, 2 «*ὅταν ὁ ἰβήθ' κρέας ἐρημίῃ μετὰ πόνοισι*. σελ. 530, 26 *αἰεὶ δὲ τὸ κρέας ὁ ἰβήθ' ἐρημίῃ ὄξει* (Γρ. *ἰβήθ' ὄξ' αὐτῷ κρέας μετὰ σίνου πλίκουσι*). σελ. 530, 28 «*ὅταν κροχασθῆ ἄνεον διὰ τὸν πλεονασμὸν τῆς χολῆς, ἔρημ*». ΗΓΟ. καὶ σελ. 531, 23 «*εἰς ἔρημὸν ἰβήκος*».

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

ΤΟΥ

ΓΙΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ, 246 ΣΧΟΛΙΟΥ

«Οἱ γὰρ παγκάχοι εἰμέν: *ἐρημίαιμ' οἴκ ἦθη* τὴν δόνχημιν Ἰαλί-
νος ἐσεμνόνετο περὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν, ὅποτε δὲ ἔγνω ἐλάχιστονος
περαίνεσσι τοῦ Φαίλακος τοῦ Ὀδυσσεῖως, προσέθηκε τὸ κτέ.».

Ἦν ἔρημὸν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ σχηματιστοῦ, ἀνεγνωστέον: «*εἰθ'*
ἔστω μὲν οἴκ ἦθη τὴν δόνχημιν Ἰαλίνοσ ἐσεμνόνετο περὶ τῶν ἰδίων
πολιτῶν, ὅποτε δὲ ἔγνω ἐλάχιστονος κτέ.».

K. S. K.

—*—*—*—*—*—

¹ Παρατηρήσεις ἄλλοις εἶσι ὁ τύπος ἐμίττω, πρὸς ἐνδύναται νὰ παραβληθῆ
ὁ θλάττω ἀπὸ τοῦ θλάω. Λέγεται δὲ καὶ ἰδρωτῶ ἀντὶ τοῦ ἰδρῶ. Περὶ
πάσιον τούτων θά γράψωμεν τὰ δέοντα ἀλλοθῶ.

² Καὶ κροχ' ἐμίζωμεν, ἔχει τὸ κροχὸν τὸ ἐμίζωμεν.